

gaver. — Lovforslagets øvrige Bestemmelser er for den største Del stemmende med Bestemmelserne i Loven om Husmandsbrug.

Ved Lovforslagets Fremsættelse fremhævede Finansministeren, at det var kun et Forsøg, det her drejede sig om, men — tilføjede Ministeren — „jeg tror, det er ganske nødvendigt at gøre et Forsøg.“ — Med Hensyn til den nærmere Ordning af Sagen anførte Ministeren, at „man tænker sig at indkøbe en Plantage paa omtrent 200 Acres — 1 Acre er lig $\frac{2}{5}$ ha —, det vil koste ca. 50,000 Fr. Dernæst skal man herpaa bygge 20 Huse à 1,000 Fr., altsaa for i alt 20,000 Fr. . . . Det er Tanken, at der opføres Huse med to Værelser og med Tag af Bølgeblik, saaledes som de bruges derovre. Dernæst skulde der anvendes til Vandforsyning 5,000 Fr., til Jordens Tilberedning og Tilplantning 7,000 Fr. o. s. v. . . . Dermed skulde man saa faa 20 Husmandslokker indtil videre, hvoraf hvert Hus skulde faa 5 Acres Land, og dette skulde beplantes med Sukkerrør og Lemoner, hvad man anser for heldigt at indføre Dyrkningen af. Noget skulde udlægges til Græsning, idet man haaber at kunne indføre noget mere Kvægavl, og noget til Dyrkning af Køkkenurter, det, man derovre kalder provisions. . . .“ — Med Hensyn til Udgifterne til de dansk vestindiske Øer. i det Hele, bemærkede Ministeren, at her „drejer det sig altsaa om et Beløb af 100,000 Fr., og jeg skal gøre opmærksom paa, at et andet Lovforslag (se ndr. Nr. 3) vil koste 60,000 Fr. Det vil sige, at med det, som er Statens Tilskud i Øjeblikket, kommer vi op paa et meget højt Beløb. Man kan naturligvis regne Koloniallotteriet med til den Indtægt, vi skal have af de dansk vestindiske Øer. Saaledes stilles det op paa Finansloven, men alle ærede Medlemmer ved, at det er ganske tilfældigt, at vi anbringer Koloniallotteriet paa det Sted, i og for sig har det ikke noget at gøre med de dansk vestindiske Øer. Det kaldes Koloniallotteriet, men det er en privat Forretning, til hvilken man har givet Bevilling, og som giver Staten en Afgift. . . . at regne Koloniallotteriet med som en Indtægt, der bøder paa den Udgift, Staten har af Øerne, kan man kun rent formelt, reelt har de to Ting intet at gøre med hinanden. Det vil sige, at hvis man holder denne Indtægt udenfor Beregningen af, hvad Øerne koster, kommer man, hvis disse Lovforslag vedtages nogenlunde, som de er fremsatte, op til en 700,000—800,000 Kr. Tilskud fra den danske Statskasse til Øerne, hvor der dog i alt kun er 25,000 Mennesker. Dernæst har vi ogsaa her i Byen et Kontor, der tager sig af vestindiske Sager og koster 30,000 Kr., og dette sammen med de øvrige Udgifter giver et Beløb af 800,000 Kr. . . .“